

sett på Nyåret, annat än på den vanliga nyårsvisiten; men han tittade ändå på mig, så att jag fick berätta om ditt Rectorat i Kuopio. Det och en rik flicka till, så är ju allt i ordning, mente han, och så *tänker* något hvar och gläder sig åt att få snart höra några nyheter derom. – Så när hade jag glömt helsa från Ignell. Han tror aldrig, att de släppa utaf Dig, så outhärlig som Du måste nu vara för Helsingfors. – Mera en annan gång! Din Vän

Z. H.

10

46 E. F. HÆGGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 6.I 1843 HUB, JVS handskriftssamling

Bästa Goda Magister Snellman!

Min första hälsning på detta nyår, till vår oförgäteliga vän Mag. Snellman, innefattar all möjlig sällhet, helsa frid och förnöjelse. Gifve Gud, att ej sorg eller oro, måtte störa friden i vår saknade väns kärleksrika hjerta! – Om så skulle hända – det Gud förbjude, måtte Då Mag. Snellman finna den tröst för sig, Han så kärleksfullt skänker andra.

Tack tack! så väl för mitt som barnens efterlängtrade bref. just då julgranen var tänd på nyårsafton och alla voro samlade kring den, anlände de kärkomna brefven. På en stol bredvid de många ljusen, som jag nu tyckte lyste klare än vanligt, skyndade jag att bryta mitt bref, men läste först Gumman Noacks. Ack Mag. Snellman! om någon sann glädje förnöjelse och saknad tillika finnes till i världen, så kändes den vist i allas våra hjertan i sin djupaste betydelse – vid genomläsandet af Mag. Snellmans bref. Kunde jag besvara hvarje rad hvart ord så, som de gjorde intryck på oss alla – visserligen skulle Mag. Snellman då känna en ljuf och innerlig förnöjelse äfven att hafva berett sina saknande vänner här en sådan glädje.

Jag vet för väl – att, vi ej gjordt oss förtjent af all den vänskap kärlek och välvilja hvaraf dessa bref äro uppfyllda, men jag vet, och det veta vi alla, att de komma från djupet af Mag. Snellmans hjerta, och hvars hjerta vist är, om någons, det kärleksrikaste på jorden. Vi kunna alla besanna det, och vår varmaste och innerligaste tacksägelse framför jag i dessa ord: Gud välsingne och belöne Mag. Snellman för all den lärdom och de vackra exempel Mag. Snellman gifvit oss alla.

Barnen voro hvar på sitt vis så rörda och tacksamma för Farbrors bref. – Lotten sprang som en yr pojke omkring, af idel fröjd och glädje, Fia tog sitt bref sedan jag läst det, och gick in i sängkammaren, för att i ro och frid begrunda dess lärorika innehåll. – Det brefvet har gjordt ett djupt intryck på henne, och då jag härom dagen öfverraskade henne, fann jag henne läsande på sitt dyrbara bref, som av henne skall förvaras som ett kärt minne af den sanna välvilja och vänskap, hennes goda Farbror Snellman hade för henne. – – – Barnen borde vist nu sjelfva hafva besvarat Farbror Snellmans bref och tackat Farbror för hans stora vänskap för dem, och önskat Farbror Snellman allt möjligt godt, detta och många kommande år. – Men detta måste jag nu för denna gången göra i deras ställe, emedan tiden är så upptagen för dem, med söm och annat, som skall vara i ordning för gymnastik och skolgång, som nu i dessa dagar åter börja. Förlåt dem derföre denna gång! Då de få komma *sig* litet i ordning och ro, skall ej bref

uteblifva från dem till sin älskelige Farbror Snellman. Varma välönskningar och många pussar sända de här innelyckt.

Hjulen har i år af oss firats i all tysthet, endast husets närmaste vänner hafva varit hos oss, då jag undantar Fasters förlofning som skedde den 4:de januarj. Endast Blachets och Lindblads samt Fru Geerds och bror Bergström. Ja! så har det då kommit så långt att Faster efter många års väntan och bekantskap med Carl Blachet nu med alfvar får börja tänka på att ställa i ordning sitt eget lilla bo. - Hvad Hon varit och ännu är för oss, behöfver jag icke här upprepa - och att hennes väl ligger oss alla om hjertat, det vet Mag. Snellman så väl förut att det vore öfverflödigt här orda vidare derom Vår högsta och innerligaste önskan endast nu, att Hon hädanefter måtte blifva så lycklig Hon förtjenar. Vi hoppas så gerna derpå - Carl Blachet är en god och bra karl. Mätte Han snart få en önskelig bärgning det vi och hoppas. - Mycket kunde jag hafva att säga i detta ämne - - men jag lämnar det så länge tills tiden bättre tillåter mig i ro härom vidare språka Mag. Snellman. - Nu måste jag nöja mig med att vara kortare än jag önskade - ty visiter och Contra visiter, samt brådska för bröllopp en trappa upp tar min tid i anspråk, emedan Fia lär vara påtänckt som brudtärna, och måste i anledning deraf, och af den intimare vänskap, hvaruti vi stå till hvaran genom en lång sammanvaro - sy något åt Sophie Blachet.

Således, goda Mag. Snellman! Många hjertliga tacksägelser och hälsningar från barn och Husets vänner; deribland jag särskilt må sända en riktigt hjertlig från Fru Geerd (som hennes egna ord föllo sig) ty det ålade Hon mig.

Tack tack för de många pussar jag fått förtroende att utdela till mina närmaste kära, det vill säga, Faster och barnen. - Vid en af dem - var dock fästad en synnerlig vikt. Mag. Snellman ville ock gjöra det till en gåta för mig och tro att jag skulle kunna lösa den - - - men, den har jag löst - - - och viste och vet *den* innan jag fick den att lösa. - Förlåtelse för *den* skulle jag af hela mitt hjerta velat gifva - om det engång kommit så långt att det hade behöfts, ty då hade jag tänckt som jag alltid tänker - då någonting synes mig mörkt och obegripligt att, det Gud gör är det bästa. - Då har Han allvise, nu äfven gjort slag i saken - och så böra vi och tro, att det är allt godt. Jag tillägger här några ord som nu falla mig i sinnet:

Det blöder väl fast intet vapen slamrar
När striden står i hjertats tysta
kamrar.

Men vilja vi kallas Guds rätta barn, så böra vi strida med förtröstan och bära pröfningen med tålmod och tacksamhet, då det ej kan blifva annorlunda, är det icke så goda Mag. Snellman? Denna lilla tröst är den enda - jag kunnat gifva *Henne*, som jag *tror* gåtan galler, och den har Hon ock med systerlig tillgifvenhet emottagit. Väl 10 gånger har jag sprungit opp från detta lilla bref. Jag hade några värser som jag, som barn skref utaf, och som jag ville gifva till den för hvilken jag i min enfaldighet tyckte de kunde passa. Nu hade jag velat gifva dem till Mag. Snellman men hinner ej renskrifva dem - de kommer nästa gång. Förlåt nu alla fel som vidlåda mitt lilla bref. - Lef väl! och tänk med samma vänskap alltid på Mag. Snellman upprigtiga vän

Eva Hæggström